

Yttrande över SOU 2018:62 Kamerabevakning i brottsbekämpningen – ett enklare förfarande.

Malmö universitet har beretts tillfälle att lämna synpunkter på SOU 2018:62 *Kamerabevakning i brottsbekämpningen – ett enklare förfarande*. Remissen har fördelats för handläggning till Institutionen för kriminologi.

Sammanfattning

I SOU 2018:62 *Kamerabevakning i brottsbekämpningen – ett enklare förfarande* föreslås att den tillståndsplikt för kamerabevakning som finns i dag tas bort för Polismyndigheten, Kustbevakningen, Säkerhetspolisen och Tullverket. För att bibehålla ett starkt integritetsskydd får myndigheterna även fortsättningsvis endast använda kamerabevakning om intresset av bevakning väger tyngre än den enskildes intresse att inte bli bevakad. Denna intresseavvägning ska enligt förslaget göras av myndigheterna själva. Om myndigheterna inte gör en sådan avvägning kan en sanktionsavgift utfärdas.

Kommentarer

Kamerabevakning kan vara ett verktyg som underlättar myndigheters brottsförebyggande och brottsbekämpande verksamhet. Det kan därmed vara lämpligt med den här typen av förenklingar avseende tillstånd för kamerabevakning och de förslag som presenteras kan vara en möjlig väg att göra detta. Vi har dock några kommentarer som vi anser vara viktiga att beakta i den fortsatta beredningen av lagförslaget.

I utredningen hänvisas till tidigare forskning om effekter av kamerabevakning i brottsbekämpande syfte, och i relation till vilka brottstyper och i vilka situationer kamerabevakning visat sig vara effektiv. Vad vi kan utläsa finns inga kopplingar till detta i förslaget, bland annat angående att det främst är aktiv övervakning som visat sig ha positiva effekter eller att kamerabevakning förefaller ha större inverkan på vissa brottstyper eller i vissa miljöer. Den forskning som presenteras rör företrädesvis brottsbekämpning ur ett polisiärt perspektiv men förslaget avser flera andra myndigheter, även om det är möjligt är det inte säkert att utökad bevakning får samma effekt i relation till dessa myndigheters problembilder.

I utredningen framhålls att det idag inte finns någon nationell sammanställning av polisens kamerabevakning men att en sådan är på gång. Med utgångspunkt i utredningens förslag måste det anses vara centralt att berörda myndigheter gör en systematisk kartläggning av de platser där de bedriver kamerabevakning. Sådana kartläggningar behövs dels för att få en överblick över vilka områden som är bevakade men även för att kunna följa upp effekterna av bevakningen. Det är viktigt att berörda myndigheter ges resurser för att kunna genomföra och upprätthålla den typen av kartläggningar.

Förslaget innebär att ett större ansvar läggs på berörda myndigheter, bland annat avseende överviktsbedömningen mellan behovet av bevakning och den enskildes intresse. För att detta ska fungera är det viktigt att myndigheterna ges tillräckligt med resurser och utbildning för att kunna göra dessa bedömningar på ett rättssäkert sätt. Det kan också finnas ett behov av att utreda om Datainspektionen behöver ytterligare resurser för tillsyn.

Avslutningsvis vill vi uppmärksamma att den föreslagna regleringen inte bara skulle användas vid brottsbekämpning utan även i samband med gräns- och kontrollverksamhet vilket skulle kunna medföra risk för oförutsedda integritetskränkande effekter vilka inte i tillräcklig utsträckning beaktats i utredningen.

Enligt delegation, Marie Torstensson Levander, Prefekt för Institutionen för kriminologi, i samarbete med Karl Kronkvist, Manne Gerell, Andreas Anderberg och Anna-Karin Ivert